

U 66/2010 rd

**Statsrådets skrivelse till Riksdagen med anledning av
kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets
direktiv (användning av passageraruppgifter i brottsbe-
kämpningssyfte)**

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om användning av passageraruppgifter i brottsbekämpningssyfte samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 24 mars 2011

Migrations- och Europaminister *Astrid Thors*

Konsultativ tjänsteman Jouko Huhtamäki

INRIKESMINISTERIET

PROMEMORIA
24.3.2011

EU/2011/0648

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV OM ANVÄNDNING AV PNR-UPPGIFTER FÖR ATT FÖREBYGGA, UPPTÄCKA, UTREDA OCH LAGFÖRA TERRORISTBROTT OCH GROV BROTTSLIGHET**1 Bakgrund**

Europeiska gemenskapernas kommission lade den 6 november 2007 fram ett förslag till rådets rambeslut om användande av passageraruppgifter (Passenger Name Record, PNR-uppgifter) i brottsbekämpningssyfte. I förslaget fanns bestämmelser om lufttrafikföretagens skyldigheter att göra PNR-uppgifter om passagerare på internationella flygningar tillgängliga för medlemsstaternas behöriga myndigheter i syfte att förebygga och bekämpa terroristbrott och organiserad brottslighet. Med PNR-uppgifter avses en sammanställning av uppgifter om passagerares resor som behövs för bokning och bokningskontroll. Den 14 februari 2008 sände statsrådet en skrivelse enligt 96 § i grundlagen till riksdagen med anledning av förslaget (U 3/2008 rd samt de kompletterande skrivelserna SM2008-00414 16.10.2008, SM2008-00593 10.12.2008 och SM2009-00340 28.8.2009).

Förslaget diskuterades i rådets arbetsgrupp 2008, och rådet för rättsliga och inrikesfrågor fastställde resultaten av diskussionerna vid sina sammanträden i januari, juli och november. Hösten 2008 stod det klart att förslaget inte hinner bli godkänt före det förmodade ikraftträdandet av Lissabonfördraget, varvid förslaget till rambeslut skulle komma att förfalla eftersom man inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete i regel då övergick till normalt lagstiftningsförfarande (tidigare medbeslutandeförfarande). Efter rådets sista behandling beslöt man att invänta att kommissionen lägger fram ett nytt förslag som överensstämmer med Lissabonfördraget. Kommissionen offentliggjorde det nya direktivförslaget den 2 februari 2011 i sitt dokument KOM(2011) 32 slutlig.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll**2.1 Allmänna bestämmelser****Syfte och tillämpningsområde**

Direktivet innehåller bestämmelser om lufttrafikföretags översändande av PNR-uppgifter om passagerare på internationella flygningar till och från medlemsstaterna till behöriga myndigheter i medlemsstaterna, och om medlemsstaternas behandling av uppgifterna, inbegripet insamling, användning, lagring, inbördes utbyte av dessa och översändande till tredjeländer (artikel 1.1).

PNR-uppgifter får endast behandlas i syfte att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott, grov brottslighet och grov gränsöverskridande brottslighet (artikel 1.2).

Definitioner

Med passageraruppgifter eller PNR-uppgifter avses en sammanställning av för resan nödvändiga uppgifter om den enskilde passageraren som gör det möjligt för det lufttrafikföretag som sköter bokningen och andra deltagande lufttrafikföretag att behandla och kontrollera bokningen (artikel 2 c). De PNR-uppgifter som samlats in av lufttrafikföretag förtecknas i bilagan till direktivet.

Med terroristbrott avses, liksom i det tidigare förslaget till rambeslut, de brott enligt nationell lag som avses i artiklarna 1–4 i rådets rambeslut 2002/475/RIF, dvs. brott som begås med uppsåt och som genom sin art eller sitt sammanhang allvarligt kan skada ett land eller en internationell organisation (artikel 2 g).

Med grov brottslighet avses sådana brott enligt nationell lagstiftning som avses i artikel 2.2 i rådets rambeslut 2002/584/RIF, om

de kan bestraffas med fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år enligt en medlemsstats nationella lagstiftning; medlemsstaterna får dock undanta sådana mindre grova brott för vilka, med hänsyn till deras respektive straffrättsliga system, behandling av PNR-uppgifter i enlighet med detta direktiv inte skulle vara förenlig med proportionalitetsprincipen (artikel 2 h).

Med grov gränsöverskridande brottslighet avses sådana brott enligt nationell lagstiftning som avses i artikel 2.2 i rådets rambeslut 2002/584/RIF, om de kan bestraffas med fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år enligt en medlemsstats nationella lagstiftning, och om de begås i flera stater eller har kopplingar till eller verkningar i fler än en stat (artikel 2 i).

2.2 Medlemsstaternas ansvar

Enhet för passagerarinformation

Varje medlemsstat ska inrätta eller utse en myndighet med behörighet att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet, eller en avdelning inom en sådan myndighet, som ska fungera som medlemsstatens enhet för passagerarinformation och ansvara för att samla in PNR-uppgifter från lufttrafikföretagen, lagra och analysera dessa uppgifter samt översända analysresultaten till de behöriga myndigheterna. Två eller flera medlemsstater får inrätta eller utse en och samma myndighet till sin gemensamma enhet för passagerarinformation (artikel 3).

Behandling av PNR-uppgifter

PNR-uppgifter som överförs av lufttrafikföretag, avseende internationella flygningar som ankommer till en medlemsstats territorium från en stat utanför EU eller avgår från en medlemsstats territorium till en stat utanför EU, ska samlas in av den berörda medlemsstatens enhet för passagerarinformation. Om PNR-uppgifter som överförs av lufttrafikföretag omfattar uppgifter utöver de som anges i direktivets bilaga, ska enheten för passagerarinformation radera dessa omedelbart vid mottagandet (artikel 4.1).

Enheten för passagerarinformation ska behandla PNR-uppgifterna för att göra en bedömning av passagerarna före deras beräknade ankomst eller avresa från den berörda medlemsstaten, för att identifiera personer som kan vara involverade i brott som avses i direktivet och som behöver utredas ytterligare. Vid utförandet av en sådan bedömning får uppgifterna jämföras mot närmare specificerade kriterier eller uppgifter i relevanta databaser i enlighet med EU-bestämmelser eller internationella eller nationella bestämmelser som är tillämpliga i sådana fall. Eventuella träffar i samband sådan automatisk databehandling ska granskas individuellt på grundval av icke-automatiska metoder (artikel 4.2 a-c, 4.3 och 4.4).

PNR-uppgifter får behandlas också för att besvara direktivenliga framställningar från de behöriga myndigheterna i enskilda fall och för analys av PNR-uppgifter i syfte att uppdatera bedömningskriterierna eller skapa nya kriterier (artikel 4.2 d).

Behöriga myndigheter

PNR-uppgifter kan behandlas av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Dessa ska bestå av myndigheter som är behöriga med avseende på att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet (artikel 5).

Lufttrafikföretagens skyldigheter

Lufttransportföretagen ska överföra de PNR-uppgifter som de samlat in till databasen hos den nationella enheten för passagerarinformation. Uppgifterna ska lämnas 24–48 timmar före flygningens avgång och omedelbart efter det att dörrarna stängts. Enheten för passagerarinformation kan även begära PNR-uppgifterna tidigare, om uppgifterna behövs för att reagera på ett specifikt och reellt hot (artikel 6).

Utbyte av information mellan medlemsstaterna

Med avseende på personer som identifierats av en enhet för passagerarinformation ska enheten överföra resultaten av behand-

lingen av PNR-uppgifterna till enheterna för passagerarinformation i andra medlemsstater, om den förstnämnda enheten anser att en sådan överföring är nödvändig för att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra brottslighet som avses i direktivet. Den mottagande enheten ska förmedla PNR-uppgifterna eller resultaten av behandlingen av dem till den behöriga myndigheten i det egna landet. I regel förmedlas uppgifterna mellan medlemsstaterna via enheterna för passagerarinformation. De behöriga myndigheterna kan begära uppgifter av en annan medlemsstats enhet för passagerarinformation endast i sådana fall där det är nödvändigt för att förhindra ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten (artikel 7).

Överföring av uppgifter till tredjeländer

PNR-uppgifter och resultaten av behandling av PNR-uppgifter kan överföras till ett tredjeland endast efter bedömning i det enskilda fallet och under förutsättning att villkoren i rådets rambeslut 2008/977/RIF om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete, nedan rambeslutet om dataskydd, är uppfyllda och överföringen är nödvändig för de ändamål som anges i direktivet. Tredjelandet ska godta att överföra uppgifterna till ett tredjeland endast om det är nödvändigt för de ändamål som anges i direktivet och under förutsättning att medlemsstaten i fråga lämnat samtycke till detta (artikel 8).

Bevarandeperiod

PNR-uppgifterna ska bevaras vid enheten för passagerarinformation i 30 dagar. Efter detta ska uppgifterna bevaras anonymiserade i fem år. Detta innebär att alla uppgifter som kan användas för att identifiera de passagerare som berörs av uppgifterna ska maskeras. Sådana anonymiserade uppgifter ska endast vara tillgängliga för ett begränsat antal anställda vid enheten för passagerarinformation. Full tillgång till PNR-uppgifterna kan endast beviljas av chefen för enheten för passagerarinformation. Uppgifterna ska raderas efter den anonymiserade bevarandeperioden,

om inte uppgifterna används i samband med särskilda brottsutredningar eller lagföringsåtgärder (artikel 9).

Sanktioner för lufttrafikföretag

Medlemsstaterna ska se till att det finns avskräckande, effektiva och proportionerliga sanktioner, inklusive ekonomiska sådana, som kan användas mot lufttrafikföretag (artikel 10).

Skydd av personuppgifter och nationell tillsynsmyndighet

Passagerarnas rätt till tillgång till uppgifter och till rättelse, radering eller blockering av uppgifter samt rätt att begära ersättning och klaga fastställs på basis av den nationella lagstiftningen som vilar på rambeslutet om dataskydd. Den nationella lagstiftningen tillämpas också på konfidentiell behandling och datasäkerhet. Det är förbjudet att behandla känsliga uppgifter och om sådana avslöjas ska de raderas (artikel 11.1—11.3).

Loggarna över behandlingen av PNR-uppgifter ska i regel bevaras i fem års tid. Passagerarna ska informeras om att PNR-uppgifter vidarebefordras till enheten för passagerarinformation och om syftet med behandlingen av dessa uppgifter. Uppgifterna får inte överföras till privata aktörer (artikel 11.4—11.6).

Medlemsstaterna ska föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för överträdelse av bestämmelser som antagits i enlighet med direktivet (artikel 11.7). Den nationella tillsynsmyndighet som inrättats enligt rambeslutet om dataskydd ska ansvara för att ge riktlinjer för och övervaka tillämpningen av de bestämmelser som den berörda medlemsstaten har antagit (artikel 12).

2.3 Genomförandeåtgärder

Gemensamma protokoll och understödda format samt kommittéförfarande

I syfte att förenhetliga förfarandet för överföring av PNR-uppgifter ska kommissionen

upprätta en förteckning över godkända gemensamma protokoll och understödda dataformat. Alla PNR-uppgifter ska överföras på elektronisk väg senast ett år efter att förteckningen antagits. Vid tekniska problem kan de också överföras på annat lämpligt sätt (artikel 13). Vid upprättandet av förteckningen biträds kommissionen av en rådgivande kommitté i den mening som avses i artikel 4 i förordning [.../2011/EU] av den 16 februari 2011 (artikel 14).

2.4 Slutbestämmelser

Införlivande, övergångsbestämmelser, översyn och statistik

Direktivet ska sättas i kraft senast två år efter direktivets ikraftträdande (artikel 15). Två år efter det att direktivet trätt i kraft ska PNR-uppgifter samlas in för åtminstone 30 procent av alla flygningar. Inom två år från det nationella ikraftträdandet ska uppgifter för åtminstone 60 procent av alla flygningar samlas in. Inom fyra år från det nationella ikraftträdandet ska uppgifter för alla flygningar samlas in (artikel 16).

På grundval av uppgifter som tillhandahålls av medlemsstaterna ska kommissionen se över om flygningar inom EU kan och bör omfattas av tillämpningsområdet för direktivet, på grundval av erfarenheterna från de medlemsstater som samlar in dessa uppgifter. Kommissionen ska inom två år från det nationella ikraftträdandet lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om resultaten av denna översyn. Inom fyra år från det nationella ikraftträdandet ska kommissionen lägga fram en rapport som omfattar alla delar av direktivet (artikel 17).

Medlemsstaterna ska sammanställa statistik om uppgifter som lämnats till enheterna för passagerarinformation. Denna statistik ska åtminstone omfatta antalet identifieringar av personer som kan vara inblandade i terroristbrott eller grov brottslighet och antalet efterföljande brottsbekämpande åtgärder som inneburit användning av PNR-uppgifter, förde-

lade på lufttrafikföretag och destination (artikel 18).

Förhållandet till andra instrument och ikraftträdande

Medlemsstaterna får fortsätta att tillämpa de bilaterala och multilaterala avtal och ordningar som är i kraft när direktivet antas på utbytet av uppgifter mellan behöriga myndigheter, förutsatt att dessa avtal och ordningar är förenliga med direktivet (artikel 19). Direktivet träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning (artikel 20).

3 Förslagets konsekvenser

3.1 Den nationella lagstiftningen, inklusive Ålands ställning

Bestämmelser om skyldigheten för lufttrafikföretag att behandla PNR-uppgifter måste av statsförfattningsrättsliga skäl utfärdas genom lag. De nationella bestämmelserna om behandling av personuppgifter ska ses över till den del det vid behandlingen av PNR-uppgifter ska tillämpas strängare bestämmelser än de nationella bestämmelser som genomför rambeslutet om dataskydd.

Förslaget omfattar bestämmelser som hör till området för landskapet Ålands lagstiftning, och därför hörs landskapet Åland i samband med behandlingen i enlighet med 59 a § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

3.2 Ekonomiska konsekvenser

De nationella ekonomiska konsekvenserna av ett system av den typ som föreslås bedömdes i den kompletterande U-skrivelsen av den 15 oktober 2008 med anledning av det tidigare nämnda förslaget till rambeslut. I detta skede är det inte ännu möjligt att närmare bedöma vilka konsekvenser för resurserna eller andra konsekvenser direktivförslaget kommer att ha med tanke på myndigheterna eller vilka kostnader lufttrafikföretagen

kommer att orsakas. Dessa kommer att bedömas i ljuset av det nya direktivförslaget.

I den undersökning som 2009 publicerades utgående från kommissionens upphandling

läggs en ny bedömning av kostnaderna för projektet i hela EU fram. (Tabeller 1 och 2)

Tabell 1

Kostnader för samtliga medlemsstaters myndigheter sammantaget	Euro
Startkostnader (ej återkommande)	221 000 000
En avskrivningperiod på fem år	44 200 000
Årliga personalkostnader (återkommande)	11 686 749
Årliga underhållskostnader (återkommande)	61 483 319

Tabell 2

Kostnader för samtliga lufttrafikföretag sammantaget	Euro
Startkostnader för sändmetoden (ej återkommande)	
100 000 euro x 120 EU-baserade lufttrafikföretag	12 000 000
100 000 euro x 80 icke EU-baserade lufttrafikföretag	8 000 000
En avskrivningperiod på fem år	4 000 000
Kostnader för översändande av uppgifter två gånger per passagerare med användning av sändmetoden (återkommande)	
33 500 per lufttrafikföretag och år x 120 lufttrafikföretag x 3 förbindelser x 2 gånger användning av sändmetoden	24 120 000
Personal- och underhållskostnader (återkommande)	6 240 000

Kommissionen bedömer att det i siffrorna för 2009 visas en minskning av myndigheternas kostnader för att inrätta ett PNR-system på EU-nivå, men å andra sidan ökade kostnader för lufttrafikföretagen jämfört med beräkningarna från 2007. Kommissionen bedömer att de faktiska kostnaderna kommer att ligga någonstans mitt emellan dessa två beräkningar och, när det gäller lufttrafikföretagens kostnader, med största sannolikhet närmare 2007 års beräkningar, som baserar sig på marknadspriser som hämtats direkt från företagen.

Kommissionen bedömer vidare att om lufttrafikföretagen väljer att föra sina kostnader vidare till passagerarna skulle detta, också om man väljer att utgå från de mycket höga beräkningarna från 2009, leda till en extra-kostnad på mindre än tio eurocent per biljett, vilket måste anses försumbart sett till biljettpriserna totalt.

4 Den rättsliga grunden och beslutsförfarandet i enlighet med EU-rätten

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 82.1 d, som gäller straffrättsligt samarbete, och artikel 87.2 a, som gäller polissamarbete, i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Förslaget godkänns i vanlig lagstiftningsordning.

5 Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig, eftersom förslaget avser ett område där Europeiska unionen inte har exklusiv behörighet. Målen med förslaget kan inte uppnås i tillräcklig grad endast genom medlemsstaternas åtgärder. Med hänsyn till den fria rörligheten för personer i Schengenområdet och för att undvika luckor i säkerheten är det nödvändigt att alla medlemsstater samlar in, behandlar och utbyter PNR-uppgifter. Genom insatser på

EU-nivå är det dessutom möjligt att säkerställa harmoniserade bestämmelser om uppgiftsskydd, minska kostnaderna och garantera rättssäkerheten med tanke på lufttrafikföretagen.

6 Behandling av förslaget i Finland och i Europeiska unionen

Sektionen för rättsliga och inrikesfrågor i kommittén för EU-ärenden har behandlat ärendet i ett skriftligt förfarande. Kommissionen har för avsikt att lägga fram förslaget för rådet för rättsliga och inrikesfrågor den 11–12 april 2011. Förslaget började behandlas i rådsarbetsgruppen Genval den 8 mars 2011.

Europaparlamentet har ännu inte behandlat förslaget. Den 23 februari 2011 sändes förslaget till ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén (frivilligt samråd i vissa motiverade fall). Kommittéerna har ombetts ge sina utlåtanden senast den 8 juni 2011.

7 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet anser att målen i förslaget kan understödjas med tanke på bekämpningen av terrorism och grov brottslighet. Analysen av uppgifter som motsvarar PNR-uppgifter har redan nu en väsentlig roll i brottsbekämpningen, vilket statsrådet också konstaterade i skrivelsen med anledning av det tidigare förslaget. Olika intressentgruppers ställningstaganden efter kommissionens tidigare förslag till rambeslut har lett till att det nu framlagda direktivförslaget blivit klarare och beaktar olika synpunkter på ett balanserat sätt. På samma sätt som alla intressentgrupper som kommissionen hört anser också statsrådet att det är bättre att utfärda EU-lagstiftning på området än att låta det regleras av många olika nationella system. Det bör också beaktas att EU redan har ingått separata avtal om översändande av PNR-uppgifter med vissa stater utanför EU, utan att EU har någon egen lagstiftning på området.

Kommissionen föreslår att ett decentraliserat system ska införas i medlemsstaterna. En-

ligt statsrådet kunde man också diskutera om det vore skäl att skapa ett helt eller delvis centraliserat system för insamling, analys och behandling av uppgifter eller något element av dessa.

Vissa medlemsstater har föreslagit att EU:s interna flygningar ska inbegripas i direktivets tillämpningsområde. Det har föreslagits att det antingen ska vara obligatoriskt att inbegripa alla interna flygningar eller att det ska vara frivilligt att inbegripa vissa interna flygningar. Med tanke på brottsbekämpningen och systemets effektivitet kunde detta vara motiverat att samla in uppgifter också om interna flygningar. Terrorism och grov brottslighet kommer inte till EU endast från stater utanför EU, utan olika fenomen och resandet i anslutning till dem rör sig också mellan medlemsstaterna inom EU. Det måste dock undersökas om inbegripandet av alla eller vissa interna flygningar ändå skulle leda till oskäligen kostnader i förhållande till den nytta som eftersträvas. När det gäller möjligheten att frivilligt inbegripa interna flygningar kan det dessutom konstateras att den interna säkerheten ligger på medlemsstaternas eget ansvar, och därför måste medlemsstaterna själva kunna besluta om de utnyttjar PNR-uppgifter från interna flygningar. Till denna del måste det ytterligare bedömas om det skulle vara motiverat att inbegripa också dessa flygningar i avtalets tillämpningsområde.

När det gäller perioden för bevarande av PNR-uppgifter konstaterar statsrådet att den föreslagna bevarandeperioden på en månad innan uppgifterna anonymiseras kan visa sig vara för kort. Brottsliga handlingar kan omfatta flera långvariga faser, t.ex. spaning, planering, genomförande och igensopande av spår. Dessutom kan olika personer delta i olika faser av verksamheten. För att sådan långvarig verksamhet ska kunna avslöjas krävs det att uppgifterna analyseras under en längre tid. Det måste också beaktas att man i PNR-avtal som ingåtts med stater utanför EU har gått inför avsevärt längre bevarandeperioder än en månad, t.o.m. flera års aktiva bevarandeperioder.

De insatser som föreslås i direktivförslaget hör till tillämpningsområdet för kapitel V i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt. Kapitlet gäller straffrättsligt samarbete

och polissamarbete. Av denna orsak ska rambeslutet om dataskydd tillämpas på insatserna enligt direktivet till den del de gäller översändande av personuppgifter från en medlemsstat till en annan. Rambeslutet om dataskydd tillämpas inte på behandling av personuppgifter enbart på nationell nivå, och det har tills vidare har det inte utfärdats några EU-bestämmelser om sådan behandling. Kommissionen föreslår att den lämpligaste lösningen är att de föreslagna garantierna för uppgiftsskydd ska överensstämja med rambeslutet om dataskydd också när det gäller behandlingen av personuppgifter på nationell nivå. Statsrådet understöder förslaget eftersom det på detta sätt är möjligt att garantera ett enhetligt skydd för personuppgifter vid behandlingen av PNR-uppgifter i enlighet med förslaget. Lösningen lämpar sig för Finland också på grund av att Finland, liksom flera andra medlemsstater, har beslutat att genomföra rambeslutet om dataskydd också när det gäller behandlingen av uppgifter på nationell nivå.

Till vissa delar finns det i förslaget också bestämmelser om uppgiftsskydd som är stängare än bestämmelserna i rambeslutet om dataskydd. Det är t.ex. helt förbjudet att behandla av känsliga uppgifter. Dessutom ställs vissa tilläggsvillkor för översändande av uppgifter till tredjeländer och översändande av uppgifter till privata aktörer är helt förbjuden. Statsrådet anser att den föreslagna strängare regleringen är motiverad eftersom det på detta sätt är möjligt att säkerställa att förslaget till alla delar överensstämmer med proportionalitetsprincipen och garanterar en hög säkerhetsnivå med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna. När det gäller känsliga uppgifter konstaterar statsrådet, liksom i den kompletterande U-skrivelsen av den 16 oktober 2008, att behandlingen av dem kan godkännas endast i vissa undantagsfall på stränga villkor och med tillgodoseende av den registrerades rättigheter, om man inte går in för att helt förbjuda behandlingen av känsliga uppgifter.

När det gäller kommittéförfarandet konstaterar statsrådet att grunderna för individens rättigheter och skyldigheter utgör centrala delar i de grundläggande bestämmelserna,

och ärenden som gäller dessa kan inte överföras för avgörande genom kommittéförfarande. Enligt statsrådets uppfattning är fastställandet av gemensamma protokoll och understödda dataformat som används vid översändandet av PNR-uppgifter inte sådana centrala delar i förslaget, utan säkerställande av en teknisk enhetlighet, och därför kan användning av kommittéförfarande godkännas.

I samband med behandlingen av U-skrivelse 3/2008 konstaterades det att tullen med stöd av tullagen har ingått avtal om utbyte av uppgifter med lufttrafikföretagen. Dessa avtal har visat sig vara till nytta och därför anser statsrådet att det är nödvändigt att medlemsstaterna alltjämt kan tillämpa inte bara tidigare avtal eller arrangemang för utbyte av uppgifter mellan de behöriga myndigheterna utan också tidigare avtal mellan de behöriga myndigheterna och lufttrafikföretagen, förutsatt att dessa inte strider mot direktivet.

De ekonomiska konsekvenserna har nära samband med systemets struktur och det tekniska genomförandet, vilka fortfarande delvis är öppna. På nationell nivå kommer förslaget att innebära att de behöriga myndigheterna behöver mera personalresurser för behandling och analys av uppgifterna. Uppbyggnaden och underhållet av datasystemen kommer också att medföra tilläggskostnader för myndigheterna. Lufttrafikföretagen kommer att orsakas kostnader för förmedlingen av uppgifterna till enheterna för passagerarinformation. Statsrådet kommer att utvärdera om de nationella bedömningar som gjordes 2008 fortfarande är aktuella i ljuset av det nya förslaget.

När det gäller enheten för passagerarinformation lämpar sig uppgiften för Finlands del för den nationella PTG-kriminalunderrättelseenhet som är gemensam för polisen, tullen och gränsbevakningsväsendet och som finns i anslutning till central-kriminalpolisen. Vid enheten finns representanter för polisen, tullen och gränsbevakningsväsendet, dvs. alla behöriga brottsbekämpande myndigheter i Finland som är centrala med tanke på behörigheterna och uppgifterna i förslaget. Enheten har även verksamhet vid Helsingfors-Vanda flygplats.